

FCI Standard nr 30 / 06.05.1997 / GB

WESTFAALI TAKSHAGIJAS
(Westphälische Dachsbracke)

TÕLGE: C.Seilder.

PÄRITOLUMAA: Saksamaa.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
KUUPÄEV: 24.06.1987.

KASUTUS: Hagijas.

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 6:	Hagijad, verejäljekoerad ja sugulastõud.
Alarühm 1.3:	Väikesekasvulised hagijad. Töökassetega.

ÜLDMULJE:

Westfaali takshagijas on saksa hagija (*bracke*) madalajalgne variant. Põhiosas sarnaneb ta oma kõrgejalgse sugulasega, ent jätab kompaktsema ning jõulisema üldmulje. Westfaali takshagijas on mõõduka pikkusega ning tugeva kehaehitusega jahikoer. Turja kõrgus on 30-38 cm. Väärika hoiakuga ning keskmise suurusega pea. Hea asetusega saba, mida rahulikult liikumisel kantakse saablikujuliselt ülespoole kaarduvat või allapoole rippuvat väikese kõverusega sabaotsas. Näoilme on truu, sõbralik, tõsine ning valvas.

PEA:

Eestvaates on pea kitsa ning pikliku kujuga nagu saksa hagijalgi. Kuklakühm on vaid pisut märgatav.

KOLJUPIIRKOND:

Kolju: Kolju on põskedest pisut laiem.
Üleminek laubalt koonule: Minimaalne.

FCI-St. N° 100 / 06.05.1997 /
EESTI KENNELLIIT

NÄOPIIRKOND:

Ninapeegel: Ninapeegli keskel on hele, peaaegu roosa joon, samas küljed on enam või vähem tumeda pigmendiga.

Koon: Koonuselg on kergelt kumer.

Mokad: Mõõdukalt üksteise peale ulatuvad mokad.

Lõuad/hambad: Väga tugev ja ühtlane hambumus. Ülemised ja alumised lõikehambad sulguvad otse üksteise vastu (tasahambumus) või ülemiste lõikehammaste siseküljed puutuvad vastu alumiste lõikehammaste väliskülgesid (käärhambumus). Kihvad on eriti hästi arenenud. Suuvolt on väike.

Silmad: Tumedad ning selged, sõbraliku ilmega.

Kõrvad: Keskmise pikkusega, laiad ja liibuvad. Kõrvatipud on tõmbilt ümarad.

KAEL:

Mõõduka pikkusega. Peaga võrreldes üsna jäme, ent pea suunas läheb sujuvalt peenemaks. Nahk kaelal on lõtv, ent ei moodusta volti.

KERE:

Selg: Kergelt kaarduv, keskmise pikkusega, õlgade tagant pisut langeva joonega.

Nimme: Lai, väga hästi arenenud.

Laudjas: Langeva joonega.

Rind: Kitsam kui taksikoeral, esijalad toetavad tugevalt rinnakorvi, mis ei tohi olla jalgade vahel liiga madala asetusega. Rinnakorv on pikk.

Kõht: Kergelt üles tõmmatud suunaga tagajäsemete poole.

SABA:

Suhteliselt kõrge asetusega. Saba moodustab selgroo loomuliku jätku, moodustamata teravat nurka. Juure kohas väga jäme. Saba alumisel küljel on harjaseline karv, ülemisel küljel on sile karv ning sabaots on harjaseline, ent ilma karvatutita.

JÄSEMED

ESIJÄSEMED: Hästi arenenud, puhtad, tugeva luustikuga ning kõõluselised. Esijalad ei ole eestvaates vibukujulised vaid sirged, käpad on suunatud otse ette.

Küünarnukid: Kere lähedal asetsevad.

TAGAJÄSEMED:

Sirgemad kui enamikul tõugudel. Tagajalad on esijalgadega võrreldes paremini arenenud kui taksikoeral.

Reied: Tugevalt rõhutatud lihastega ning nii küljelt kui eest vaadatuna peaaegu sirged.

KÄPAD: Tugevad, lähestikku asetsevate ning lühikeste varvastega.

KARVKATE

KARV: Kogu kerel, ka kõhu all, on karvkate väga tihe ja karm. Pea peal, kõrvadel ning jäsemete alumises osas on karv lühike. Seljal, kaelal ning saba all on karv pikem.

VÄRVUS: Punasest kollaseni musta sadula või mantliga ning valgete *bracken* määrgistega: lauk või laik, valge koon ja valge kaelus, valge rind, jalad ning sabaots. Ebasoovitatav on kahevärvilisus ning mustad määrgised peas. Šokolaadipruun värvus on samuti viga.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodud nõuetest tuleb lugeda vigadeks ning nende tõsiduse hindamisel tuleb arvestada konkreetse kõrvalekalde ulatust ning võimalikku mõju koera tervisele ja heaolule.

Selgete füüsiliste või käitumuslike kõrvalekalletega koerad diskvalifitseeritakse.

NB! Isastel koertel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Tõlge: Multilingua büroo.

FCI-St. N° 100 / 06.05.1997 /

EESTI KENNELLIIT